

מודעות, רגישות, הקשבה

"ועשית מצבם מקטר קטר עצי שטים תעשה אתו... וכפר אהרן על קרבתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה וכפר עליו לדרתיכם..."

רש"י: "אחת בשנה" - יום הכפרים הוא שנאמר באחרי מות ויפא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו. "חטאת הכפרים" - הם פר ושעיר של יום הכפרים המכפרים על טמאת מקדש וקדשיו.

המשנה בתחילת מסכת שבועות, מלמדת אותנו מפסוקים אלו, על אדם שלא שם לב שהוא נטמא ונכנס טמא למקדש (שהוא חייב מיתה בידי שמים) לאכול קודשים מבלי שנטהר קודם לכן. כיצד הוא לא שם לב? אולי הוא נכנס קודם לבית טמא? אולי נגע בשרץ או נבלה או לחץ יד לטמא מת? אולי דיבר תוך כדי כך בטלפון או שלח הודעה?

אדם כזה צריך כפרה. הוא שוגג, לא שם לב... זורמים עם החיים.

וזה בדיוק העניין, התורה רוצה שנהיה במודעות, במה נגעת? האם אני כבר יכול לאכול חלב? ברכתי או לא ברכתי ברכת המזון? אמרתי או לא אמרתי יעלה ויבוא? מה שאני מכניס לפה כשר? מה שאני מוציא מהפה כשר (לשון הרע)?

התורה דורשת מודעות. מוסיפים חז"ל - "אפלו שיקה קלה שביין אדם לאשתו עתיד לתן עליה את הדין", ו"צריה לזהר באונאת אשתו לפי שדמעתה מצורה".

מודעות כלפי פנים וכלפי חוץ היא יסוד לרגישות, עדינות, הקשבה ותקשורת נכונה.

שטף המידע והמרדף היומיומי עלול להשתיק את תשומת הלב מהדברים הקטנים ומהאנשים הקרובים, מבני המשפחה, בעל, אשה, ילדים, הורים.

יהי רצון שנשכיל להצליח להוריד את עוצמת ההפרעות להקשיב לבני המשפחה, וכמה עוצמה, כוח, שמחה וכפרה פנימית נשפיע בעולם.

הרב דידי גרשנזון

יועץ חינוכי,

מאמן אישי ומנחה הורים

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם